

Sprawa C-273/04

Rzeczpospolita Polska przeciwko Radzie Unii Europejskiej

Skarga o stwierdzenie nieważności — Decyzja Rady 2004/281/WE —
Wspólna polityka rolna — Akt dotyczący warunków przystąpienia do Unii
Europejskiej — Dostosowanie — Naruszenie zasady niedyskryminacji

Opinia rzecznika generalnego M. Poiaresa Madura przedstawiona w dniu
21 czerwca 2007 r. I - 8929
Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 23 października 2007 r. I - 8963

Streszczenie wyroku

1. *Przystąpienie nowych państw członkowskich do Wspólnot — Akt o przystąpieniu z 2003 r. — Niezbędne dostosowania do postanowień aktu odnoszących się do wspólnej polityki rolnej — Pojęcie*
(*akt o przystąpieniu z 2003 r., art. 23*)

2. *Przystąpienie nowych państw członkowskich do Wspólnot — Akt o przystąpieniu z 2003 r. — Niezbędne dostosowania do postanowień aktu odnoszących się do wspólnej polityki rolnej — Decyzja 2004/281*

(akt o przystąpieniu z 2003 r., art. 23; decyzja Rady 2004/281, art. 1 pkt 5)

1. Celem art. 23 aktu dotyczącego warunków przystąpienia Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej oraz dostosowań w traktatach stanowiących podstawę Unii Europejskiej było umożliwienie Radzie przyjęcia przepisów niezbędnych dla zapewnienia zgodności aktu przystąpienia ze zmianami legislacyjnymi wynikającymi z działalności normatywnej instytucji wspólnotowych w ramach wspólnej polityki rolnej (WPR) w okresie między podpisaniem tego aktu a faktycznym przystąpieniem nowych państw członkowskich. Takie przyznanie uprawnień nie może jednak być interpretowane w sposób rozszerzający, gdyż wypaczałoby to wyniki negocjacji dotyczących warunków przystąpienia wspomnianych państw.

przepisami przyjętymi przez instytucje wspólnotowe w okresie między podpisaniem aktu przystąpienia a samym przystąpieniem.

Jeżeli chodzi o wymóg niezbędności związany z przyjęciem takiego środka dostosowującego, wystarczy wskazać, że wymóg taki wynika w sposób bezpośredni z każdej zmiany przepisów wspólnotowych wprowadzonej przez instytucje wspólnotowe nowymi dotyczącymi WPR przepisami, powodującej niezgodność między przepisami aktu przystąpienia a nowym systemem wynikającym z tej zmiany.

(por. pkt 44, 45, 48, 49)

Zatem pojęcie „dostosowanie” należy ograniczyć do środków, które w żadnym wypadku nie będą wpływać na zakres stosowania któregoś z przepisów aktu przystąpienia dotyczących WPR ani zmieniać zasadniczo ich treści, lecz które stanowią wyłącznie dostosowania mające zapewnić spójność tego aktu z nowymi

2. Przyjmując decyzję 2004/281 zmieniającą [dostosowującą] akt dotyczący

warunków przystąpienia Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej oraz dostosowań w traktatach stanowiących podstawę Unii Europejskiej w następstwie reformy wspólnej polityki rolnej, Rada nie przekroczyła uprawnień przyznanych jej w art. 23 aktu przystąpienia w celu wprowadzenia dostosowań przepisów tego aktu odnoszących się do wspólnej polityki rolnej (WPR), które mogą okazać się niezbędne w wyniku zmiany przepisów wspólnotowych.

Jeśli chodzi o płatności bezpośrednie w nowych państwach członkowskich, zasada ogólnego stosowania mechanizmu „phasing-in” do wszystkich rodzajów pomocy bezpośredniej została uzgodniona w trakcie negocjacji akcesyjnych i przewidziana wyraźnie w akcie przystąpienia, który wprowadził art. 1a do omawianego rozporządzenia. Ponadto art. 1 pkt 5 decyzji 2004/281 przewiduje jedynie stopniowe wprowadzanie płatności bezpośrednich w nowych państwach członkowskich zgodnie z takim samym harmonogramem i takimi samymi stawkami procentowymi jak ustalone wcześniej w art. 1a omawianego rozporządzenia zmienionego aktem przystąpienia. Nie można zatem uznać, że decyzja 2004/281 dokonała zasadniczej zmiany zakresu stosowania mechanizmu „phasing-in” czy też istotnej treści wynikających z tego obowiązków i praw.

W istocie w świetle rozporządzenia nr 1259/1999 ustanawiającego wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej system stopniowego wprowadzania miał mieć zastosowanie do wszystkich płatności bezpośrednich przyznanych w ramach systemów wsparcia, o których mowa w art. 1 omawianego rozporządzenia. Warunki wymienione w art. 1 rozporządzenia, a nie fakt włączenia określonej pomocy do jego załącznika, należy uznać za podstawowe kryterium określające zakres stosowania tego rozporządzenia, skoro załącznik ten stanowi jedynie konkretyzację tego przepisu.

Ponadto sytuacja rolnictwa w nowych państwach członkowskich różniła się radykalnie od sytuacji w starych państwach członkowskich, co uzasadniało stopniowe wprowadzanie pomocy wspólnotowej, w szczególności tej, która odnosi się do systemów wsparcia bezpośredniego, tak aby nie zakłócić niezbędnej restrukturyzacji dokonującej się w sektorze rolnym nowych państw członkowskich. Wynika z tego, że te ostatnie państwa znajdują się w sytuacji, która nie jest porównywalna z sytuacją starych państw członkowskich

korzystających bez ograniczeń z systemów wsparcia bezpośredniego, co uniemożliwia dokonanie skutecznego porównania.

wpisane do aktu przystąpienia, nie rozszerzając ich zakresu, decyzja ta nie może być uważana za podważenie kompromisu osiągniętego w negocjacjach akcesyjnych i nie narusza zatem zasady dobrej wiary.

Wreszcie z uwagi na to, że decyzja 2004/281 przejmuje zasadę i warunki stosowania mechanizmu „phasing in” w takiej postaci, w jakiej zostały one

(por. pkt 55, 66, 67, 76, 78–80,
87, 88, 92)